

תת"ע 7333/05 - מדינת ישראל נגד יוסף לוי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 7333-05-14 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיזוני: 52200778141

בפני כב' השופטת מג' כהן
מ雅思ימה
מדינת ישראל
נגד
נאים
יוסף לוי

הכרעת דין

בנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 11.04.14 בשעה 23:45 נהג ברכב מ.ר. 36-495-67 (להלן: "הרכב") ברח' יצחק שדה 7 רמלה, ללא רישיון נהיגה שתוקפו פקע בשנת 1989, עבירה לפי סע' 10 (א) לפקודת התעבורה תשכ"א 1961.

הכפירה:

ה הנאשם כפר וציין "אין לי רישיון משנת 89, אין לי אותו, אני לא נהגתי, אני הוציאתי את הכלב מהאותו".

פרשת התביעה:

מטרם המ雅思ימה העיד :

שמעון דין (להלן: "השוטר")

ערוך הזמנה לדין וכותב אישום ת/1, דוח עיכוב ת/2

השוטר חזר על האמור בדו"ח כולל נסיבות האירוע ותשובתו של הנאשם :

סיפר כי ראה את הנאשם נכנס לחניה, כאשר הוא הגיע 100-150 מ' מהרכב והוא מקביל אליו (עמ' 7 ש' 31-29).

ה הנאשם ישב ברכב מונע התבקש לדומם מנוע (עמ' 8 ש' 24-25, עמ' 9 ש' 17-18,).

העד מבahir כי לא ראה את תחילת הנסיעה, וההintendent מזכיר לו, כדרישת החוקה ידוע לו שיש לו בעיות עם הרישיון (עמ' 1

עמוד 1

פרשת הגנה:

הנאשם בחר להעיד ומספר כי אין לו רכב, אין לו ר.ג. והוא לא נהג. לגרסתו החלון הרכב נושא האישום היה פתוח והכלב שלו קופץ לתוך הרכב והוא נכנס לרכב להוציא אותו.

דין והכרעה:

לאחר ששמעתי את עדות השוטר, ואת עדות הנאשם עיני במסמכים ולאחר שבדקתי את טענותיהם, התרשםתי מהופעתם בבית המשפט והזהרתי את עצמי כי המדבר בעדות יחידה במשפט פלילי, מצאתי שהtabיעה הוכחה מעלה כל ספק סביר את יסודות העבירה, וכי יש להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום ואנמק:

הנאשם מודה שאין ברשותו רישיון נהיגה משנת 1989.

מעודת הנאשם עולה כי היה בזמן ובמקום וברכב נושא האישום.

טענתו העיקרית שהוא לא נהג ברכב.

גרסתו של עד התביעה תועדה במסמך שנערך בעת ביצוע העבירה (ת/1).

בנסיבות המקירה, פירט העד כי ראה את הנאשם מקרוב נהוג ואף מכיר אותו מעבודתו, התקרב אליו הנאשם פתח את החלון והשוטר ביקש ממנו לדומם מנוע.

השוטר הסביר לנאים את מהות העבירה והשלכותיה ורשם לו הזמנה לדין.

השוטר רשם את תשובתו של הנאשם אשר מודה בנהיגת **"נסעתי לאחותי אחורי שבועיים שעברתי צינורו."**

השוטר העיד בזורה ברורה ומהינה על האירוע.

השוטר נחקר ארוכות ע"י ב"כ הנאשם, וגרסתו לא קרסה.

השוטר חזר על דבריו הרשמיים בדוח הגע למקום מקצה הרחוב 150-100 מ' עד הרכב, ראה את הרכב מונע כ-3מ' מהחניה עת הרכב נכנס לחניה ליד ביתו, העד היה עם הפנים לרוח' לכיוון חניית בית הנאשם (עמ' 6 שורה 2-6,עמ' 7 ש' 29-32.).

העד מסר מס' פרטיים אשר לא נרשמו בדוח אולם ציין בחקירותו כי האירוע זכור לו והנאשם מוכר לו (עמ' 6 ש' 8,עמ' 11-12,עמ' 7 ש' 13).

העד שלל את האפשרות שהנאשם נכנס לרכב כדי להוציא את הכלב השלו

"הנאשם נהג ברכב. הנאשם החנה את הרכב, הוא אמר לי שהוא בא לאחר בית חולים והוא אצל אחוינו. זו נסיעה קצרה" (עמ' 12 ש' 1-2).

גרסתו של הנאשם תומכת באופן כללי בגרסת השוטר, הנאשם אישר כי היה בתוך הרכב נשוא האישום, הרח' בו בצעוע העבירה הינו רחוב קצר 200 מ', עבר 3 צינורות, ומכיר את השוטר.

גרסתו של הנאשם שהחלון הימני של הרכב היה פתוח והוא קופץ לרכב ע"מ לקחת את הכלב ואף לחץ על הברכקס (עמ' 12 ש' 16), אינה מפורטת. הנאשם לא מסר הסבר ברור כיצד הוא נכנס לרכב, והסבירו היחד שהוא קופץ לרכב אינו הגיוני.

בתשובתו הראשונית לדוח מסר כי נסע ברכב, על אף שהשוטר נחקר ארוכות לא נשאל דבר לגבי תשובתו של הנאשם כפי שנרשמה בדוח, על כן הنبي קובעת כי המדבר בעדות "כבושא" שנשמעה לראשונה בפני בית המשפט.

לאור כל האמור, הنبي מאמינה לגרסת השוטר כי הבחן בנאשם נהג ברכב ומבחן אותו. אני מעדיפה את גרסת התביעה על פני גרסת הנאשם אשר לא נסתירה, גרסתו של הנאשם אינה הגיונית, על כן כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה ומרשיצה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ה, 29 ינואר 2015, בהדר
הצדדים.